

१६० ऐतरेयब्राह्मणे षष्ठपंचिका २५, २६.

प्रतिष्ठापयति यदैन्द्रावरुणा ३३. एषा ह वा अत्र निविन्निविदा
वै कामा आप्यन्ते स यदैन्द्रावरुणे रोहेत्सौपर्णे रोहेत्तदुपाप्त
ऐन्द्रावरुणे काम उपाप्तः सौपर्णे ॥ २५ ॥

तदाहुः संशंसेत् षष्ठे ऽहाश्न न संशंसे इत् इति संशंसेदित्याहुः
कथमन्येष्वहस्तु संशंसति कथमत्र न संशंसेदित्यथो खल्वा-
हुर्नैव संशंसेत्स्वर्गो वै लोकः षष्ठमहरसमायी वै स्वर्गो लोकः
कश्चिद्वै स्वर्गे लोके समेतीति स यत्संशंसेत्समानं तत्कुर्यादथ य-
न्न संशंसती^३ तत्स्वर्गस्य लोकस्य रूपं. तस्मान्न संशंसेद्यदेव
न संशंसती^३. आत्मा वै स्तोत्रियः प्राणा वालखिल्या. स यत्सं-
शंसेदेताभ्यां देवताभ्यां यजमानस्य प्राणान्वीयाद्य एनं तत्र ब्रूया-
देताभ्यां देवताभ्यां यजमानस्य प्राणान्व्यगात्प्राण एनं हास्यतीति
शश्वत्तथा स्यात्तस्मान्न संशंसेत्स यदीक्षेताशंसिषं वालखि-
ल्या ऽहं तत्पुरस्ताद्दूरोहणस्य संशंसानीति नो एव तस्याशामि-
यात्तं यदि दर्प एव विंदेदुपरिष्ठाद्दूरोहणस्यापि बहूनि शतानि
शंसेद्यस्यो तत्कामाय तथा कुर्यादत्रैव तदुपाप्तमैन्द्रो वाल-
खिल्यास्तासां द्वादशाक्षराणि पदानि तत्र स काम उपाप्तो
य ऐन्द्रे जागते ऽथेदमैन्द्रावरुणं सूक्तमैन्द्रावरुणी परिधानीया.
तस्मान्न संशंसेत्तदाहुर्यथा वाव स्तोत्रमेवं शस्त्रं. विहता
वालखिल्याः शस्यन्ते विहतांस्तोत्रा^{३९} अविहता^{३९} इति
विहतमिति ब्रूयादष्टाक्षरेण द्वादशाक्षरमिति. तदाहुर्यथा वाव
शस्त्रमेवं याज्या तिस्रो देवताः शस्यन्ते. अग्निरिन्द्रो वरुण इत्यथै-
न्द्रावरुण्या यजति. कथमग्निरनंतरित इति यो वा अग्निः
स वरुणस्तदप्येतदृषिणोक्तं. त्वमग्ने वरुणो जायसे यदिति